

Vlaams
Parlement

stuk **1325** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 13 februari 2012 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de dames Yamila Idrissi, Mia De Vits en Helga Stevens
en de heren Johan Verstreken, Paul Delva en Bart Caron

betreffende de ondersteuning van Intro vzw
voor het toegankelijk maken van culturele evenementen

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Lieven Dehandschutter

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

1325 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendement

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 2 februari 2012 het voorstel van resolutie betreffende de ondersteuning van Intro vzw voor het toegankelijk maken van culturele evenementen. Het voorstel van resolutie werd in dezelfde vergadering toegelicht, besproken en gestemd.

1. Toelichting van het voorstel van resolutie

Mevrouw *Yamila Idrissi* memoreert dat het voorstel van resolutie is voortgekomen uit een debat in de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen op 29 september 2011, naar aanleiding van vragen om uitleg van de heer Caron, mevrouw De Vits, de heer Verstreken en haarzelf over de subsidiëring van de vzw Intro (*Hand. VI. Parl. 2011-12, nr. C2, 3-11*)

Mevrouw Idrissi overloopt vervolgens de toelichting zoals opgenomen in het voorstel van resolutie (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1325/1*).

2. Bespreking en stemming

Mevrouw *Ann Brusseel* erkent het belang van de toegankelijkheid van culturele evenementen en de rol van vzw Intro daarin. Zij is het echter niet eens met de verplichting in punt 3° van het voorstel van resolutie. Zij suggereert om evenementen niet ‘verplicht’ toegankelijk te maken, maar in de eerste plaats te kiezen voor het ‘stimuleren’ van organisatoren om hun evenementen toegankelijk te maken, meer bepaald door de toekenning van een toegankelijkheidslabel. Een verplichting maakt de regelgeving immers complexer zonder het probleem van de toegankelijkheid echt op te lossen. Er zijn immers nog concrete vragen die om verduidelijking vragen. Wat is volledige toegankelijkheid? Om hoeveel personen gaat het? Wie is bevoegd voor de begeleiding en wie voor de controle? Hoe verloopt de klachtenbehandeling? Wie financiert? Wat met locaties die heel moeilijk toegankelijk te maken zijn? Wat met organisatoren die niet slagen in volledige toegankelijkheid? Mevrouw Brusseel stelt vast dat de meeste organisatoren al jaren inspanningen leveren op dit vlak. Een stimulering vanuit de overheid zou interessanter zijn dan het koudweg opleggen van een verplichting.

Mevrouw *Helga Stevens* wijst erop dat het voorstel van resolutie de Vlaamse Regering slechts vraagt om de verplichting ‘te onderzoeken’. Het legt dus zelf geen verplichting op. Het decreet van 10 juli 2008 houdende het kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid is intussen bijna vier jaar oud, maar er wordt nog altijd gediscussieerd over de toepassing, hoewel het decreet nochtans heel duidelijk is. Daarnaast dateert de federale Antidiscriminatiewet al van 2003, terwijl er nog altijd problemen zijn met toegankelijkheid. Mevrouw Stevens is bereid te geloven in ieders goede wil, maar wenst niet eeuwig te blijven wachten. Mensen met een handicap moeten stouter worden en naar de rechtbank stappen, al beseft het lid dat juridische procedures kunnen aanslepen en dat hun afloop onzeker is.

Het klopt dat organisatoren van festivals als Rock Werchter of Pukkelpop inspanningen doen, maar dat is dankzij Intro. Dergelijke grote festivals moeten toch een budget opzij kunnen zetten om de toegankelijkheid voor mensen met een beperking te garanderen? Dat ligt helemaal anders voor kleinere festivals, die met vrijwilligers werken en weinig inkomsten hebben. Het is niet toevallig dat het decreet van 10 juli 2008 spreekt over ‘redelijke aanpassingen’, maar blijkbaar is dat na zoveel tijd nog steeds niet duidelijk. Daarom vraagt het voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering om de toepassing concreter te maken, in samenwerking met het Centrum voor Gelijke Kansen.

Mevrouw Stevens besluit dat ze een afzwakking van punt 3° van het voorstel van resolutie niet genegen is, want het leidt tot vrijblijvendheid. Wat tegemoetkoming vanuit de Nationale Loterij betreft, kondigt ze aan minister Vanackere te zullen ondervragen in de Senaat. Het is op Vlaams niveau de taak van alle ministers om inspanningen te doen, en niet

alleen de minister van Gelijke Kansen. Minister Bourgeois geeft het voorbeeld door op dit vlak evenementen te ondersteunen via Toerisme Vlaanderen. Ook minister Muyters geeft 50.000 euro subsidie binnen zijn sportbeleid. Maar men kan niet alle heil blijven verwachten van de overheid. De privésector heeft tijd genoeg gehad en moet nu ook een inspanning doen. Vzw Intro kan dat faciliteren, maar heeft helaas een zeer beperkt budget.

De heer *Johan Verstreken* vindt het een goede zaak dat het voorstel van resolutie eindelijk ter bespreking voorligt. Iedereen is vol lof over het werk van vzw Intro en erkent haar expertise. Overleg tussen verschillende departementen is nodig, maar ook federaal zijn er mogelijkheden. Men moet echter niet alleen van de overheid heil verwachten. Organisatoren, van klein tot groot, moeten zich bewust zijn van de problematiek van de toegankelijkheid. De heer Verstreken stelt voor om de bemerkingen van mevrouw Brusseel te behandelen bij de evaluatie van het Participatiedecreet.

De heer *Paul Delva* begrijpt de zorg van mevrouw Brusseel maar wijst erop dat punt 3° reeds erg genuanceerd is. Een eerste nuancering is de vraag aan de Vlaamse Regering om de toegankelijkheid ‘te onderzoeken’. Een tweede nuancering is de vraag om in dit onderzoek na te gaan om de toegankelijkheid ‘zoveel mogelijk’ te garanderen. De formulering is evenwichtig en legt geen absolute en onrealistische verplichting op. Ze is evenmin te vrijblijvend.

Mevrouw *Ann Brusseel* wil zeker niet verkeerd begrepen worden. Zij is heel tevreden over het werk van vzw Intro. Zij wil ook haar partijgenoten in het Federale Parlement oproepen om het bij de Nationale Loterij op te nemen voor de vzw. Verder gaat ze in op het voorstel om een en ander mee te nemen naar de evaluatie van het Participatiedecreet. De formulering van punt 3° biedt inderdaad een marge, maar het blijft een feit dat organisatoren nu al voor alles en nog wat een checklist moeten afwerken en een dossier indienen. Het bewijzen van de gegarandeerde toegankelijkheid en de controle ervan zullen voor administratieve rompslomp en verdere bureaucratisering zorgen. Het lid verkiest stimuleren, belonen en sensibiliseren boven verplichten.

Voor de heer *Erik Arckens* is het ofwel een verplichting, ofwel niet. Niemand is tegen de maximale participatie van mensen met een beperking, maar ofwel houdt men het bij stimulering, ofwel verplicht men het, maar dan moet men consequent zijn en ook niet-naleving bestraffen. Die keuze gaat niet alleen over administratieve complexiteit maar principieel ook over vrijheid.

De heer *Kris Van Dijck* herinnert eraan dat het tientallen jaren geduurd heeft voor de wetgeving over de toegankelijkheid van openbare gebouwen uitgevoerd was. Wat ooit als betuttelend werd ervaren, wordt nu als een evidentie gezien. Hij wijst erop dat organisatoren vandaag de toegankelijkheid zelfs inzetten om de aantrekkingskracht van hun festival te vergroten. Wat punt 3° betreft, daarin wordt aan de regering gevraagd ‘te onderzoeken’ wat wel en niet mogelijk is op het vlak van afdwingbaarheid en uitvoerbaarheid. Het voorliggende voorstel van resolutie past volgens hem goed in de eerdergenoemde evolutie van toegankelijkheid naar een evidentie.

Mevrouw *Yamila Idrissi* sluit zich aan bij het pleidooi om punt 3° van het voorstel van resolutie ongewijzigd te laten.

Een amendement (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1325/2*) voorgesteld door mevrouw Ann Brusseel en de heren Herman Schueremans en Jean-Jacques De Gucht strekt ertoe in het laatste streepje 3° te vervangen door wat volgt:

“3° een stimulerend beleid te voeren dat organisatoren van festivals en evenementen aanmoedigt om hun evenement toegankelijk te maken, waarvoor ze in ruil een toegankelijkheidslabel zullen ontvangen.”.

Eerder dan de festivals te verplichten om de toegankelijkheid te garanderen, pleiten de indieners ervoor om een stimulerend beleid te voeren. De meeste festivalorganisatoren zijn zich reeds bewust van de toegankelijkheidsproblematiek en leveren hiervoor inspanningen. Evenementen die maatregelen nemen om de toegankelijkheid van personen met een handicap te verbeteren, kunnen beloond worden met een toegankelijkheidslabel. Dit is een indicator voor personen met een handicap, zodat zij weten dat er voorzieningen werden getroffen om hun toegankelijkheid te garanderen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

3. Eindstemming

Het voorstel van resolutie betreffende de ondersteuning van Intro vzw voor het toegankelijk maken van culturele evenementen wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Lieven DEHANDSCHUTTER,
verslaggever